

# La tria

per Andreu Loncà

## VALLCORBA

**Quan era jove**, ja fa molts anys, vaig tenir de professor el senyor Vallcorba Plana. Érem una colla que estudiàvem al Roser, fills de poble, de pagesos, de pastors, de forners... A primeries dels vuitanta del segle passat, l'Estudi General podia disposar de professors de la Universitat de Barcelona, de la qual depenia. Aquesta immensa sort em va permetre conèixer, malauradament només durant un curs, el professor Vallcorba. La forma d'ensenyar de Vallcorba era molt diferent a la de la resta dels professors que he conegut. És de justícia agrair-li-ho.

Estava més atent a la curiositat natural dels seus estudiants que no pas a omplir-los el cap amb teories. Era un instigador a la lectura, amb un punt evident de polèmica. Ell, potser, era un bon lector més que un professor que armés una o altra rutilant teoria o visió concreta de la literatura. Si evoco les preferències de lectura, estava dins l'òrbita del noucentisme cultural: Josep Pla o Carles Riba com a traductor de Poe. Després, un cert gust per la metafísica, *El aleph* de Jorge Luís Borges, i una atenció clara al valor artístic de les avantguardes, deçà de la rebel·lia, *Poeta en Nueva York*, de Federico García Lorca. He conegut professor *metralladora* i professors displicents, però Vallcorba es distingia per la manera de dir les sibilants, per la manera de vestir la seua americana insòlita, per la manera de saber altres llengües...

Deixava estones de silenci en les seues exposicions. Pels estudiants avesats al pinso acadèmic habitual, Vallcorba costava de seguir. El seu saber assenyallava molt lluny, molt més lluny del lloc inculte i rude en què jo, rural i provincial, em trobava. Per a Vallcorba, el millor moment de la classe era quan s'acabava: llavors solia seure a la punta de la taula i enraonava amb qui li preguntava. Sovint es mostrava distant amb els alumnes, en el sentit que ell era l'home que en sabia i es posava a si mateix una mica més amunt.

Llavors havia fundat la seua editorial i ens en parlava amb passió. Recordo haver comprat llibres seus que no entraven al curs (les poesies de March, les de Francesc Parcerisas, les d'Antoni Marí...) amb un punt d'adoració.



**JAUME VALLCORBA.**  
L'editor de *Quaderns Crema* i d'*Acantilado* va morir el passat 23 d'agost. Als anys vuitanta va ser professor a l'Estudi General de Lleida.